DIE XIV. MARTII.

OFFICIUM IN FESTO S. FLORENTINÆ VIRGINIS.

Noviter approbatum, & extensum per speciale Decretum Sac. Congr. Rituum die 19. Maii 1733. ad universa Regna, ac Dominia Serenissimo Regi Catholico subjecta, sub Ritu duplici.

In Diœces. Cartaginens. dup. 2. c. omn. de Commun. Virg. 1. loco, præter lectiones ii. Nocturni.

ORATIO.

EXAUDI nos Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ Florentinæ Virginis tuæ festivitate gaudemus, ita piæ devotionis erudiamur affectu. Per Dominum, &c.

Extra Diœces. Cartaginens. lectiones i. Nocturni in Quadrages. De Virginibus, ut in corp. extra Quadrag. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

FLorentina Virgo, quæ & Florentia, Carthagine in Hispaniis ex illustri prosapia nata est, parentibus Severiano Carthaginensis Provinciæ Duce, & ejus uxore Turtura, qui etiam Leandrum, Fulgentium, & Isidorum Episcopos doctrinâ, & sanctitate celebres, ac Theodoram

2

Leovigildi Regis uxorem genuerunt. Hæc Sancta Virgo Fidei dogmatibus imbuta, moribus, & sanctitate præclara, ac singulari acumine ingenii prædita, Leandro fratre magistro, multum in divinis Scripturis profecit, quod ipsemet testatur, methodum illi tradens, qua vetus Testamentum, & Cantica Canticorum utiliter legeret. Quare digna evasit, ut de institutione puer uli fratris sui Isidori natu minoris curam susciperet, quem lacte Spiritus nutrire, atque in omni dogmate Fidei instruere unà cum Leandro diligenter curavit. Tantò autem alacriori cura sanctissimè instituendum putavit, quantò ad id, ex eo magis excitabatur, quod, dum in cunabulis erat, viso examine apum in os ejus ingredi, atque exinde egredi, in cœlumque avolare, territa quid hoc esset, in oratione posita illum magnum Ecclesiæ Doctorem futurum intellexit, qui hæreticos ab Hesperiæ finibus erat propulsurus. Cumque in conjugium à plurimis Proceribus expeteretur, connubia abhorrens, ac mundi illecebras, & sæculi mores despiciens, Sanctimonialis efficitur; floremque Virginitatis Christo Jesu devovens, eum Principem sibi elegi, & Sponsum.

℞. Propter veritatem.

Lectio v.

IN Monasterio lectioni, orationi jugiter vacans, omni genere virtutum charitatis, humilitatis, paupertatis, & aliarum adeò floruit, ut non solùm quamplurimæ Virgines in odorem ejus currentes ipsi se subderent, verùm etiam plura Virginum Monasteria ejus directioni, & custodiæ se traderent. Tanti sanctus Leander ejus Sanctitatem, & orationis efficaciam habebat, ut duos libros in unum conflatos, quos pro eiusdem, & ipsius sodalium majori profectu scripsit, unum de contemptu mun-

mundi; alterum verò de institutione virginum ad illam mittens, talibus eam verbis alloqui non dubitaverit: Postremò charissimam te germanam quæso, ut mei orando memineris, nec junioris fratris Isidori obliviscaris. Certus sum quòd flectat pro nobis aures divinas tua virginalis oratio. Nec minor fuit opinio, quam de ejus sanctitate, & doctrinâ sanctus Isidorus merito habuit; eam enim ex suimet educatione, & primâ institutione optimè recognoscens, volensque aliquem fructum retribuere pro eo, quod ab ipsâ receperat, duos ei libros dedicavit, unum de Nativitate Domini, Passione, & Resurrectione, Regno, atque Judicio, quem ipsâ Florentinâ petente, se confecisse testatur, alterum de vocatione Gentium. Cui etiam pollicetur se missurum formulas spiritualis intelligentiæ, quibus in omni Scripturâ Divinâ instrueretur.

℟. Dilexisti justitiam.

Lectio vi.

TAntâ igitur sanctitate, & doctrinâ florens, videnſque in Sancto Isidoro adimpletum, quod de ipso à Domino intellexerat, eum scilicet tam insignem Doctorem ab omnibus prædicari, ejus studio, & doctrinâ Arianismum penitùs ab Hispania expulsum; Hermenegildum consobrinum suum Martyrio coronatum; & Reccaredum Hermenegildi fratrem ad Catholicam Fidem conversum, Christi Jesu amore languens, plena dierum, Astygi, ut fertur, in Monasterio Sanctæ Mariæ de Valle obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Hispalim ex eodem Monasterio translatum, & in Sanctorum fratrum monumento repositum, ibi quievit, quoad invadentibus Saracenis Hispaniam, ad Guadalupenses Saltus unà cum corpore Sancti Fulgentii est deportatum. Posteà temporibus Alphonsi Undecimi utrumque sacrum pignus in pago Berzocano

Plas-

Placentinæ Diœcesis repertum fuit; ac demùm regnante Philippo Secundo utriusque reliquiæ divisæ, partim in magnifico marmoreo monumento ibidem erecto fuerunt relictæ, partim Murciam translatæ, & juxta Aram maximam honorificè collocatæ, ubi magnâ cum populi veneratione coluntur.

℟. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit Regnum cœlorum decem Virginibus, de Communi Virginum.

Si hoc festum celebretur in Quadragesima, Lectio ix. erit de Homilia feriæ.

Missa: Dilxisti justitiam de *Communi Virg.*

HISPANIARUM.

Suprascriptas Lect. Sanctæ Florentinæ Virginis proprias ab Emo. & Rmo. D. Card. Belluga diligenter examinatas, atque relatas, Sac. Rituum Congreg. ad enixas Episcopi, & Capituli Cartaginensis preces approbavit, & singulis annis 14. Martii in illius Officio de Communi Virg. pro secundo Noct. in omnibus Regnis, ac Dominiis Serenissimo Regi Catholico subjectis, ab universo Clero Sæculari, & Regulari utriusque sexus sub ritu duplici recitari, & Missam respectivè celebrari posse concessit, si SSmo. D. N. visum fuerit. Die 9. Maii 1733.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 19. ejusdem mensis, & anni 1733.

A. F. Cardinalis Zondadari Præfect.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiep. Apam. Sac. Rit. Congr. Secret.